

ת"פ (תל אביב) 57895-11-19 - אברהים זיד נ' מדינת ישראל

אברהם זוד ע"י ב"כ

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד חן אביטן, עו"ד יוסי עטון

לפני: כב' השופט מירב קלימן

המבקש:
(הנאשם 4)

נגד

המשיבה:
(המאשימה)

החלטה

בקשת הנאשם 4 בהליך שבכותרת ("הנאשם") לחזור בו מהודאות בעבריות המפורטות בכתב האישום, בהתאם לטעמי 153 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "הסדר פ").

רקע לביקשה ועיקר טענות הצדדים

- הנאשם שילשה אישומים שניגים עבירות לפי תקנה 8(א) לתקנות הבטיחות בעבודה (ציד מן אישי), תשנ"ז-1997 ותקנת 19(א) ו-20(ג) לתקנות הבטיחות בעבודה (עבודות בניה), תשמ"ח-1988. על פי הטען כתב האישום, בתקופה שבין 24.2.2017 ליום 18.5.2017 באצו ביקורות באתר ע"י מפקחי המאשימה, בהן נמצאו ליקויי בטיחות המהווים הפרות של הוראות הדינים לעיל, כאשר כנגד הנאשם נטען כי הפר את חובותיו כמנהל עבודה להשגיח, לפקח ולוודא כי העבודה מתבצעת בהתאם לדיון בכל הנגוע לבטיחות בעבודה בבניה ולפיקוח מסוכנים.
- ביום 20.12.2022 הגיש הנאשם את תשובתו לכתב האישום במסגרתה כפר באישומים שיוחסו לו, בד בבד הגיש בקשה לביטול כתב האישום נגדו מממת הנגה מן הצדק וזו נדחתה בהחלטת מיום 31.8.2023.
- ביום 12.3.2024 בוצע דיון הכוחות, בהחלטת הדיוע הצדדים כי הגיעו להסדר פתוח, במסגרתו יזה הנאשם בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום והצדדים יטענו לעונש באופן פתוח. בהתאם, חזר בו הנאשם מכפירתו, הודה בעובדות כתב האישום ובהתאם הורשע בעבריות שיוחסו לו בשלוש האישומים.
- אחר הדברים הללו, לאור הגשת טעויות לעונש בכתב מטעם המאשימה ובטרם הוגשו טעויות מטעם הנאשם, הגיש הנאשם ביום 8.4.2024 בקשה לחזור בו מהודויות. לטענתו, במסגרת הדברות בין הצדדים במגעים להגעה להסדר, הציעה המאשימה שתי חלופות: האחת, הסדר "סגור" במסגרתו יוסכם על קנס בגובה 50% מהקנס המרבי עבור כל הפרה והשנה - הסדר "פתוח" במסגרתו תעותר המאשימה לקנס עד לגובה של 30% מהקנס המרבי עבור כל הפרה.
- הנאשם טוען כי הסכים להסדר הפתוח, אולם עם קבלת הטעויות לעונש מטעם המאשימה התברר כי זו הפרה את ההסכמות בין הצדדים ועותרו להשתתף קנס בגובה 50% מהקנס המרבי, בניגוד להסכמתו. הנאשם טוען כי בשיחה טלפונית עם ב"כ המאשימה השיב זה כי ככל הנראה דבריו לא הבונו להלכה וכי עמדת המאשימה וזה בכל תיקי הבטיחות - 30% קנס בהסדר סגור ו-50% בהסדר פתוח. לעמדת הנאשם, מדובר בהפרת הבטחה שלטונית, כמו גם פגיעה באינטרס ההסתמכות והצפייה שלו, באינטרס הציבורי ובניהול יעיל של ההליך הפלילי.
- מקום בו לטענות הודאות הסתמכה על מידע שני שנמסר לו ואשר הבקשה עומדת בתנאים שנקבעו בפקייה להסדר "פתוח", זאת, נוכח הרציונל לפיו בהסדר סגור מתקיים חסיכון במשאבי ניהול התיק ואילו בהסדר פתוח חסיכון זה אינו מתקיים ומשכך הקנס המבוקש ע"י המאשימה מוספה כי לא ברור לה כצד הבין הפיגור את הדברים כפי שהבין וכי הברירה לו ככל שתאשם מעוניין לחזור בו מההסדר אין מניעה כי יגיש בקשה מתאימה בעניין לבית הדין. עוד מוסיפה המאשימה כי לחזרת הנאשם מהודאות ישנן השלכות מורכבות לאור העובדה שחלק מהעדים נחקרו זה מכבר ועל כן קבלת הבקשה תחייב את העדות בשנית ותסרביל את ניהול התיק.
- המאשימה טוענת עוד כי יש מרכיב הסדר - הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום ושללום קנס המיומן מגובה הקנס המקסימלי - מתקיים בבטיחות עניין וכי הבנתו השגויה של הנאשם ביחס למרכיב הקנס אינה טענה מספק לחזרה מהודויה, בהתאם למבחנים הקבועים בחוק בפסיקה לעניין זה. בנוסף, יש לחכר כי הנאשם מינע והתנהלות מול נשאלו באמצעות בא כוחו, כך שעכל שישלם גובה הקנס היה מרכיב משמעותי וחשוב, ככן כי היה ממצה עד תום את הבנת התיק הכספי של גובה הקנס אותו בתקש המדינה. לאור האמור, טוענת המאשימה כי אין מקום לקבל את הבקשה לחזרה מהודויה בבטיחות האמורות ולחלופי תקש לחותיר את ההכרעה בבקשה לשיקול ידעונו של בית הדין.

דיון והכרעה

9 סעיף 153 לחס"פ קובע לדלקמן:

- 153 (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודויה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודויה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שירשמו.
- (ב) הודת בית המשפט לנאשם לחזור בו מהודויות אחר הכרעת הדין, ובטל בית המשפט את הכרעת הדין במידה שסודרה בהודויות הנאשם וחדש את הדיון אם הדבר מתחייב מן הנוסבות.
- 10 בעניין ע"פ 2005/2020 **פלוני ב' מדינת ישראל**, נדע בית המשפט תלוי על הכללים המנחים אותם על בית המשפט לשיקול בבואו להכריע בבקשת נאשם לחזרה מהודויה על פי סעיף 153 הח"ל. וכך נכתב: "לנאשם הברירה הפלילית אתם שנית זכות מלאה לנפטר בעובדות כתב האישום ולנהל הליך הכוחות. באופן פרטני, המיחיסה הפסיקה לשלול עילות מרכזיות - פגם ברצון החופשי, כשל בייצוג רצונו בן כחשיפת האמת העובדתית. יודע כי הכללים בנושא זה אינם נוקשים, ורשימת המקומים המיוחדים שידעונו בפסיקה איננה סגורה.

... העילה הראשונה, והמרכזית, הנה פגם ברצונו החופשי של הנאשם בתת ההודויה. פגם ברצונו יכול לנבוע מהפעלת לחץ פזי או נפשי על הנאשם; מהסרת מידע רלוונטי מהנאשם או ממתן הסברים חסרים לבי משמעות ההודויה ותוצאותיה ...

עלה נוספת שנקבעה בפסיקה הינה כשל בייצוג המשפטי שניתן לנאשם. כשל כאמור עשוי לנבוע ממחדלים סטטוריאליים, דוגמת התעלמות מראיות, פעולה מתוך ניגוד עניינים או שיקולים רעים או מכל מחלד אחר אשר הפוך את ייצוג הנאשם לבלתי מקצועי מעיקרו (ראו ע"פ 3371/17 כ"ן מדינת ישראל, [פורסם בבנין] פ"ס 20' (3.7.2018) (להלן: עניין הן); ע"פ 5561/03 פ"ס 9'8).

העילה השלישית שהוכרה בפסיקה היא רצונו הן של הנאשם לביאוי להשיפת האמת העובדתית.... תחת אותה תפיסה, כל עוד רצונו הנאשם לחזור מההודויה נובע מתוך טעם ענייני וכן להוכיח את תפלותו, ולא מתוך הכניס פסול, אין להכביר עמו...".

11. בית המשפט התייחס עוד למצב בו הבקשה לחזרה מהודויה נוספת טרם מתן דיון וקבע כי במצב זה "התועלת הפוטנציאלית" בחזרה מן ההודויה מובבלת. בניגוד למקרה בו הבקשה הוגשה לאחר מתן דיון, או עולה חשש משמעותי שמה הנאשם מבקש לחזור בו בשל חזרתו הוגשו שנובר עליו. לסיכום קבע פת המשפט תלוי על פתן לאפשר לנאשם לחזור בו מהודויות, בשם לב לעיתוי הגשת הבקשה ולפגם העומד בבסיס מתן ההודויה.

12. בעניינו, הנאשם הגיש את בקשתו לפני מתן דיון ובמסגרת לאחר הגשת טעויה המאשימה לעונש, באופן שיש בו כדי ליקר את ההשש שהועלת בפסיקה לעיל לעניין התועלת שתצמח מכך לנאשם ויש בו אף לתמוך בעמדתו כי אין אירעה או הבה בהבנת את הסדר הטיעון לו הסכים את יסודותיו.

13. איני סבורה כי ניתן לקבל את עמדת המאשימה, לפיה הפער הבסיסי בין שתי האפשרויות אינו מצדיק חזרה מהודויה וכי ככל שמדובר בהסכמה לתשלום נמוך מגובה הקנס המקסימלי, הרי שהסכום עצמו אינו משה. מטבע הדברים בבואו לבחון את הצעתו שבפניו יעריך הנאשם מאון שיקולי "עלות-תועלת" ויבחר את האפשרות המטיבה מבחינתו. בעניין זה, יש לעמוד על הפער בין שתי החלופות שהוצעו לנאשם - 30% מהקנס המרבי ומנגד 50% מהקנס המרבי, כאשר לפי אחת האפשרויות מדובר בהסכמה "סגורה" על סכום הקנס ואילו לפי האפשרות האחרת מדובר על סכום המקסימום לו תעותר המאשימה והסכום מגידו בסופו של יום יהיה תלוי בהכרעת בית הדין. כך שלא מן הנמנע כי הנאשם, אשר סבר, ככל הנראה בשגה, כי הוצע לו הסדר פתוח במסגרתו תעותר המאשימה לקנס של עד 30% מהסכום המקסימלי, אכן חזר להודות באשמה ולבחור באפשרות זו על פני תשלום דואי של קנס בגובה 50%, שהוא גבוה יותר, קרי הנאשם חזר באפשרות אותה הוא ראה כבעלת פוטנציאל לתשלום הקנס המופחת ביותר, לפי הבנתו.

14. בבטיחות אלה ישעה שמאשימה הוחרה את ההכרעה בשאלה זו לשיקול דעת בית הדין, מצאתי כי יש לאפשר לנאשם לחזור בו מהודויות.

15. בשם לב לאמור, הכרעת הדין בעניינו של הנאשם 4 מיום 12.3.24 תבוטל. הנאשם ידוע על ליום 13.6.2024 האם עומד הוא על הקרית עדי המאשימה אשר נחקרו כבר, שאז ינתנו הוראות מתאימות על ידי בית הדין.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"ד, (06 יוני 2024), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.

חתימה